

ftig for denne Mand, naar der var Tale om at bestemme de Vilkaar, under hvilke han levede i Tjenesten, ogsaa viste sig at gjøre sig gjældende nu, da der var Spørgsmaal om at bestemme de Vilkaar, under hvilke han skal leve efter sin Afgang fra Tjenesten. Jeg svarede dertil, at jeg ikke var i Stand til at tro, at man i sine Forslag ene og alene kan lade sig bestemme af, hvad man kunde ønske, at den Paagjældende skulde faae, at man ikke alene kan lade sig lede af saadanne Forhold, som Hjertets Følelser diktere En, men man maatte se, om derved ikke stables Konsekvenser, der enten vilde foranledige Krav fra andre Sider eller foranledige Uretfærdigheder; det var Hensyn, jeg nødvendig maatte tage. Naar jeg nu foreslaar en Forhøielse, er det ganske vist for en Del af Hensyn til den Omstændighed, at der synes ved denne Leilighed at være større Belvilje for den Paagjældende, og jeg betragter ham som en i høi Grad hæderlig Mand, der fra Underofficersstillingen har arbejdet sig op til en fast Stilling i Hæren, og for hvem jeg ogsaa gjerne vil gjøre, hvad jeg kan; men der er til lige et særligt Forhold, som jeg har troet at burde tage Hensyn til ved mit Ændringsforslag, naar der viste sig en ganske overordentlig Belvilje lige over for mig. Der har i denne Sag vist sig en overordentlig Belvilje lige over for mig eller imod mine Forslag, som jeg desværre ikke altid har fundet lige over for mine andre Forslag, og derfor har jeg troet nu at burde tage Hensyn til en Omstændighed, som jeg ikke tidligere havde troet at kunne tage Hensyn til, nemlig, at han foruden sine Indtægter tillige har havt en Frihøi, hvorfra han ikke var pensionsberettiget. De ærede Medlemmer ville erindre, at Holigen regnes med ved Pensionsberegningen, for saa vidt den er fastsat som bestemt Lønningssdel, og dersom denne Mand havde været kongelig udnævnt inden 1868, saa havde hans Høi været at medregne som Lønningssdel, og han havde faaet en større Pension; men han har nu først faaet kongelig Udnævnelse i 1868, saa at Holigen ikke har kunnet medregnes. Det er en Omstændighed, som jeg har fundet at være eneistaende; jeg har ikke været berettiget til derpaa at støtte noget Krav og har derfor beregnet det oprindelige Forslag om 500 Rd. i Pension efter de Regler, som tidligere have været anvendte; men naar ærede Medlemmer vise en Belvilje imod den Paagjældende, og der gives en særlig anbefalende Omstændighed, som jeg ikke før har taget Hensyn til, saa anser jeg det virkelig for min Pligt imod dem, hvis Interesser jeg nærmest skal varetage, at bringe et saadant særligt Moment frem, naar Leilighed dertil gives; og det er dette Moment, som jeg allerede antydede igaar Aftes, men ikke nærmere gik ind paa, fordi det var paa en saa silbrig Tid af Døgnet, der her har været det Bestemmende for mig. Dersom jeg ikke troede, at

der var særlige Grunde, som man kunde forsvare at tage med i Betragtning uden at skabe Konsekvenser, saa er det en Selvsøgte, at jeg ikke vilde være fremkommen med mit Forslag. Den Pension af 600 Rd., som jeg nu har foreslaaet, vil være det højeste Beløb, der kan gives en Mand, nemlig $\frac{2}{3}$ af hans nuværende Indtægter. Det er større end det Beløb, der vilde kunne gives efter de Regler, der hidtil ere blevne fulgte, naar Holigen holdes ude af Beregning; men den Omstændighed, at han har havt fri Høi, har jeg anset for at være et tilstrækkeligt og forsvarligt Moment til i dette Tilfælde at tage dens Værdi med i Beregningen. Jeg kan derfor sige lige over for den sidste ærede Taler, at det Forslag, jeg har fremsat, ikke er grundet paa noget løst Skjøn. Jeg har ganske vist set den Fare, der kunde ligge i, dersom de, der arbejde under mig og nære Onsker i den og den Retning, ikke henvendte sig til mig, men til Andre, for at faae disse Onsker opfyldte. Det er ganske vist en Fare, som man selvstændig skal undgaa, men jeg tror heller ikke, at man behøver at frygte for den som en Følge af det her foreliggende Tilfælde. Jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at saavel det ærede Medlem, der anbefalede Manden, som jeg i Forening udtalte os ved 2den Behandling paa saadan Maade, at det baade fra det ærede Medlems og fra min Side var klart, at vi kunde ønske at indstille Manden til særlig Pensionsforhøielse, for saa vidt der maatte være særlige Grunde dertil; men naar saadanne virkelig findes at være tilstede, bør Hensyn ogsaa billigt kunne tages til dem.

J. A. Hansen: De Omstændigheder, hvorunder den vedkommende Mand lever, nu da hans Pension skal fastsættes, ere Thingets ærede Medlemmer almindeligt bekendte, og jeg skal derfor ikke uvilke det nærmere; Enhver maa jo dømme efter sin Opfattelse af Forholdene, og jeg dømmer da ogsaa efter den Opfattelse, jeg har deraf, og efter det Indtryk, som det havde gjort paa mig at se de Forhold, hvorunder denne Mand levede, som jo ville fremgaa af, hvad der ligger for os paa vore Pladser. Som sagt, jeg overlader det til ethvert af de ærede Medlemmer at have sin Opfattelse af de foreliggende Forhold; min Opfattelse deraf er den, som jeg udtalte ved 1ste Behandling. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pederfen) yttrede, at den høitagtede Krigsminister havde blot paa en Anmodning af et Medlem af Thinget stillet det foreliggende Ændringsforslag. Den ærede Minister har allerede svaret derpaa, og jeg kan fuldelig stadfæste, at jeg paa ingen Maade har den Indbildning, at Ministeren skulde blot paa en Anmodning af mig stille et saadant Forslag, det vilde være meget anmasende af mig at tro Sigt. Nei, det, jeg har udtalt ved 1ste Behandling, har kun foranlediget den høitagtede